

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันการบริหารราชการแผ่นดินในส่วนของการปกครองท้องถิ่นได้พัฒนาไปอย่างมาก โดยเปลี่ยนจากรูปแบบของการให้ส่วนกลางเป็นศูนย์รวมอำนาจทางด้านการบริหาร (Centralized Management) เป็นศูนย์รวมของการตัดสินใจนับตั้งแต่การตัดสินใจว่าจะแต่งตั้งใครเป็นผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น เปลี่ยนมาเป็นการให้ประชาชนมีอำนาจในการปกครองตนเอง ตัดสินใจเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเองและตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้หลักการที่ว่า การปกครองท้องถิ่นจะต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งการบริหารท้องถิ่นในลักษณะนี้ก็คือ หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ให้กับประชาชนโดยตรง (ศุภวัฒนากร วงศ์ชนวิสุ, 2549, หน้า 1)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 78 กำหนดว่า รัฐจะต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึงตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น นอกจากนี้ในด้านการปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ยังได้ระบุไว้ในหมวด 9 รวมทั้งหมด 9 มาตรา อันเริ่มตั้งแต่มาตราที่ 282 ถึงมาตรา 290 ซึ่งโดยรวมแล้วพบว่ามาตราทั้งหมดกล่าวถึงการที่รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะโดยรัฐบาลเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นภายในกรอบของกฎหมายเท่านั้น (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550, ออนไลน์)

เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 284 จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 ขึ้น ซึ่งมีเนื้อหาสาระในการกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยพยายามถ่ายโอนภารกิจหน้าที่หลายประการที่รัฐดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ขณะเดียวกันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถรับผิดชอบในการดำเนินการได้ รวมทั้งกำหนดให้มีการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมกับภารกิจที่ได้รับมอบหมายตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทย ได้แบ่งโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยการบริหารราชการส่วนกลางเป็นการรวมอำนาจ (Centralization of Power) การบริหารราชการส่วนภูมิภาคเป็นการแบ่งอำนาจ (Deconcentration of Power) และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นการกระจายอำนาจ (Decentralization of Power) การพัฒนาประเทศที่ผ่านมามีลักษณะการบริหารแบบรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลาง เพื่อความมั่นคงและความสะดวกในการบริหารงาน และด้วยเงื่อนไขและข้อจำกัดอันเนื่องมาจากระบบโครงสร้าง ระบบงบประมาณ บุคลากร และศักยภาพในการดำเนินงานของการบริหารงานแบบรวมศูนย์ทำให้การดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐบาลไม่อาจตอบสนองของความต้องการที่หลากหลายของประชาชนในด้านการบริการ และการอำนวยความสะดวกได้ ดังนั้นจึงเกิดแนวความคิดในเรื่องการกระจายอำนาจ การบริหารการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่น เพื่อแบ่งเบาภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐบาล และเพื่อให้การดำเนินการให้บริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สามารถตอบสนองของความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ทัวถึง และรวดเร็ว และประการสำคัญอีกประการหนึ่ง เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2550, หน้า 207)

ภายใต้โครงสร้างการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะด้านการให้บริการจะรวมตัวอยู่ที่สำนักงานใหญ่ ต่อมาได้มีการรับมอบพื้นที่หลายตำบลหลายหมู่บ้านให้อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลจึงทำให้ปริมาณประชากรมีเพิ่มมากขึ้นซึ่งการเพิ่มของพื้นที่และการมีประชากรที่ค่อนข้างหนาแน่นย่อมส่งผลกระทบต่อการดำเนินการ

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทั้งในแง่คุณภาพและปริมาณไม่ว่าจะเป็นในด้านกระบวนการขั้นตอนในการให้บริการด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการและด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสิ่งเหล่านี้จึงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการให้บริการ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีแนวคิดที่จะนำงานทางด้านบริการสาธารณะหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับประชาชน เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านสวัสดิการสังคมขยายลงไปสู่ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ให้ใกล้ชิดและดึงประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด เทศบาลเป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่งที่รัฐบาลกระจายอำนาจให้ประชาชนในเขตเทศบาลจัดการปกครองตนเองและดำเนินกิจกรรมบางอย่างเพื่อผลประโยชน์ของรัฐและผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นโดยมีโครงสร้างขององค์กรที่สำคัญสองส่วน ได้แก่ สภาเทศบาลและคณะผู้บริหารเทศบาลที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงซึ่งได้จำลองรูปแบบจากการปกครองในระดับประเทศมาใช้ในระดับท้องถิ่นโดยคาดหวังว่าเทศบาลและหน่วยงานการปกครองในระดับท้องถิ่นจะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาในระดับท้องถิ่นได้ตรงเป้าหมายและสัมฤทธิ์ผลอย่างแท้จริงเพราะประชาชนในท้องถิ่น รู้ปัญหาถ้าเป็นผู้แก้ปัญหาในท้องถิ่น การแก้ไขปัญหานั้นย่อมได้ผลเป็นการแก้ปัญหาที่ถูกต้องเพราะประชาชนในท้องถิ่นย่อมรู้ปัญหาดีกว่าบุคคลอื่นเนื่องจากอยู่ใกล้ชิดเหตุการณ์อีกประการหนึ่งการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองเท่ากับเป็นการฝึกให้ประชาชนรู้จักการเรียนรู้การปกครองในระดับชาติและเป็นการสร้างความรู้สึกรู้สึกเป็นเจ้าของและถือได้ว่าการปกครองตนเองเป็นรากแก้วของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2550, หน้า 207)

เทศบาลตำบลศรีสงคราม เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีอิสระในการปกครองตนเอง ซึ่งได้กำหนดแนวทางการพัฒนาไว้ทั้งหมด 6 ด้าน ซึ่งการให้บริการสาธารณะตามแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลแต่ละแห่งจะจัดให้เป็นบริการแก่ประชาชนได้มากน้อยแตกต่างกันไปตามสภาพพื้นที่ งบประมาณบุคลากรและนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้การจัดบริการสาธารณะมีคุณภาพและสนองต่อความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มในเขตเทศบาลตำบลศรีสงคราม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ประชาชนจะเข้ามา มีส่วนร่วมในกระบวนการของการตัดสินใจเพื่อผู้ที่กำหนดนโยบายจะได้สนองต่อความต้องการได้ตรงประเด็นเพื่อให้การบริการสาธารณะที่เทศบาลตำบลศรีสงครามจัดให้บริการแก่ประชาชนเกิดผลดีมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยในฐานะผู้อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลศรีสงคราม จึงมีความสนใจศึกษาเรื่อง การจัดการบริการสาธารณะของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัด นครพนม เพื่อหาแนวทางการจัดการบริการสาธารณะได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องตามความ ต้องการของประชาชนในพื้นที่ต่อไป

คำถามของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะตามยุทธศาสตร์ การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับใด
2. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะตามยุทธศาสตร์ การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน หรือไม่ ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล
3. แนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการบริการสาธารณะตาม ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนมตามคุณลักษณะส่วนบุคคล
3. เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการบริการสาธารณะ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้
 ประชาชนที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคล ต่างกัน มีระดับความคิดเห็น
 ต่อการบริการสาธารณะตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีสงคราม
 อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ทำให้ทราบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม
2. ทำให้ทราบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนมแตกต่างกันตามตามคุณลักษณะส่วนบุคคล
3. ทำให้ได้แนวทางส่งเสริมและพัฒนาการจัดบริการสาธารณะตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา**
 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม จำนวน 6 ด้าน คือ (แผนพัฒนาสามปี เทศบาลตำบลศรีสงคราม พ.ศ. 2559-2561, วัตถุประสงค์)

- ด้านการจัดโครงสร้างพื้นฐาน
- ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- ด้านเศรษฐกิจ
- ด้านสังคม
- ด้านการศึกษา
- ด้านการเมือง การบริหาร

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่จริงและอ่านออกเขียนได้ในเขตเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม จำนวนทั้งสิ้น 5,402 คน ในปี พ.ศ. 2559 (ข้อมูลทะเบียนราษฎร สำนักงานทะเบียนอำเภอศรีสงคราม ปี 2559)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างและวิธีการดำเนินการสุ่มตัวอย่าง โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของ Taro Yamane ที่ระดับและกำหนดค่าความเชื่อมั่น 95 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้น 375 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ คุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่

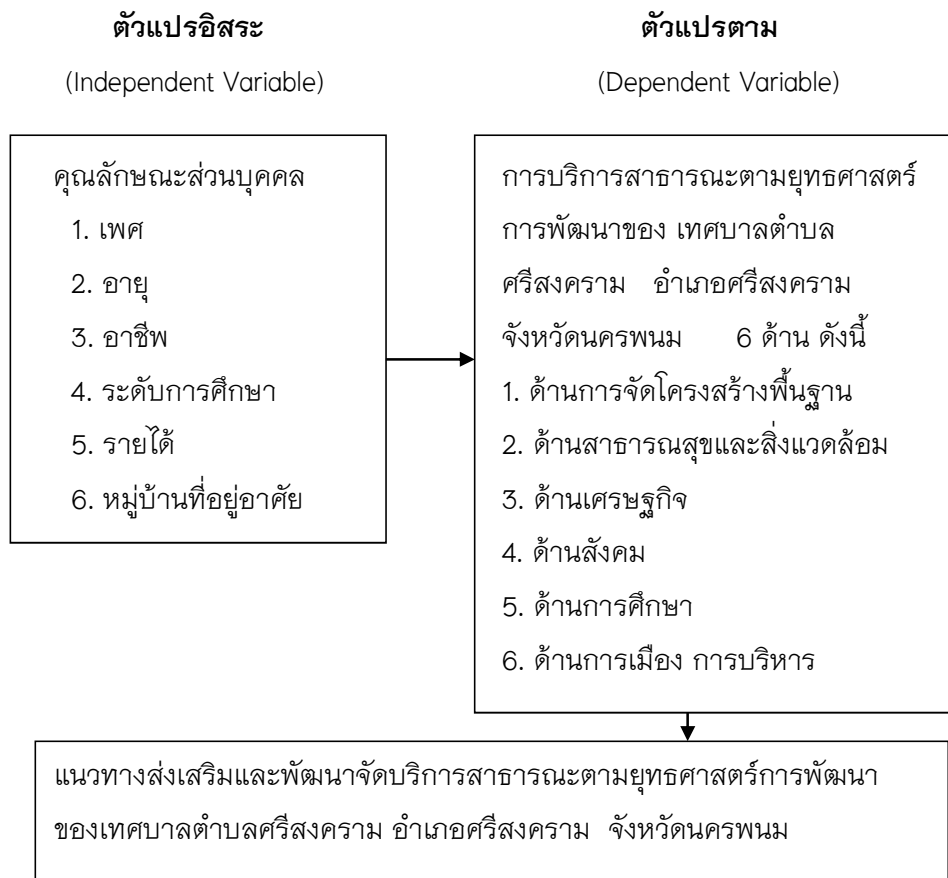
- 3.1.1 เพศ
- 3.1.2 อายุ
- 3.1.3 อาชีพ
- 3.1.4 ระดับการศึกษา
- 3.1.5 รายได้
- 3.1.6 หมู่บ้านที่อยู่อาศัย

3.2 ตัวแปรตาม คือ การบริการสาธารณสุขตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม จำนวน 6 ด้าน (แผนพัฒนาสามปี เทศบาลตำบลศรีสงคราม พ.ศ. 2559-2561, อัดสำเนา) ได้แก่

- 3.2.1 ด้านการจัดโครงสร้างพื้นฐาน
- 3.2.2 ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- 3.2.3 ด้านเศรษฐกิจ
- 3.2.4 ด้านสังคม
- 3.2.5 ด้านการศึกษา
- 3.2.6 ด้านการเมือง การบริหาร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการต่าง ๆ โดยอาศัยบริบทของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม แล้วนำมากำหนดแนวคิดการวิจัยนี้ ดังภาพประกอบ 1 (แผนพัฒนาสามปี เทศบาลตำบลศรีสงคราม พ.ศ. 2559-2561, อัดสำเนา)

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่ศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. การบริการสาธารณะตามยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง การบริการสาธารณะตามยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ.2559-2561 ของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ซึ่งประกอบด้วย ประสิทธิภาพการบริหารจัดการ 6 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง สิ่งปลูกสร้างหรือระบบที่รองรับหรือเป็นพื้นฐานของชุมชนที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง อาทิ ทางท่อหรืออาคารระบายน้ำระบบ

ชลประทาน (เขื่อนฝายคลองส่งอ่างเก็บน้ำ) คันหรือพนังป้องกันอุทกภัยระบบขนส่ง (ถนนอุโมงค์สะพานทางรถไฟท่าเรือท่าอากาศยานและระบบท่อ) สาธารณูปโภค (อาทิ โรงกรองน้ำประปา โรงผลิตไฟฟ้า ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดขยะ)

1.2 ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความต้องการของประชาชน ในด้านการจัดให้มีการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบของชุมชน จัดให้มีการบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ แหล่งท่องเที่ยว ดูแลรักษาและป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก และตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและรณรงค์การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.3 ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง หมายถึง การสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและประกอบธุรกิจประเภทต่าง ๆ ให้ดำเนินไปด้วยความเข้มแข็งมั่นคงให้สามารถแข่งขันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ด้านสังคม หมายถึง ระบบการจัดบริการสังคมเพื่อป้องกันแก้ไขและพัฒนาสังคมโดยการจัดบริการดังกล่าวจะต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนและความมั่นคงทางสังคมในระดับมาตรฐานเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และความเป็นธรรมในสังคมโดยประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดบริการสวัสดิการสังคม

1.5 ด้านการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ส่งเสริมให้บุคคลเจริญเติบโตและมีความเจริญองงามทางกาย อารมณ์สังคม และสติปัญญาจนเป็นสมาชิกของสังคมที่มีคุณธรรมสูง

1.6 ด้านการเมือง การบริหาร หมายถึง การพัฒนาองค์กร โครงสร้าง รวมถึงการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และการเปลี่ยนแปลงชนิดหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคม โดยมีเป้าหมายใด ๆ ที่แน่นอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้อำนาจในการแจกแจงสิ่งที่มีคุณค่าให้กับสมาชิกของสังคมอย่างเป็นธรรมกว่าเดิม

2. คุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะเฉพาะของประชากรที่ศึกษา คือ ประชาชนที่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ได้แก่

2.1 เพศ หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่จริงและอ่านออกเขียนได้ในเขตเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย เพศชายและเพศหญิง

2.2 อายุ หมายถึง ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่จริงและอ่านออกเขียนได้ในเขตเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มอายุ 18-30 ปี 2) กลุ่มอายุ 31-40 ปี 3) กลุ่มอายุ 41-50 ปี 4) กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป

2.3 อาชีพ หมายถึง การทำมาหากิน ทำธุรกิจ ตามความชอบหรือความถนัด ได้ค่าตอบแทนเป็นค่าจ้างหรือเงินเดือน ประกอบด้วย อาชีพเกษตรกร รัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ รับจ้าง/พนักงานบริษัท ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว พ่อบ้าน/แม่บ้านและอาชีพอื่น ๆ

2.4 ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดของประชาชน ประกอบด้วย ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อนุปริญญา/ปวส. ปริญญาตรีและปริญญาโทขึ้นไป

2.5 รายได้ หมายถึง เงินจากการประกอบอาชีพซึ่งรายได้นั้นอาจอยู่ในรูปของเงินเดือน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมหรือเงินฝากธนาคารและเงินกำไรจากการค้าขาย ประกอบด้วย รายได้ตั้งแต่ 1,000-5,000 บาท 5,001-10,000 บาท 10,001-15,000 บาท 15,001- 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป

2.6 หมู่บ้าน หมายถึง ภูมิสำเนา ที่อยู่อาศัยของประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยตามทะเบียนบ้านเลขที่ แบ่งเป็น บ้านปากอูน หมู่ที่ 1 บ้านปากอูน หมู่ที่ 4 บ้านปากอูน หมู่ที่ 6 บ้านปากอูน หมู่ที่ 7 และบ้านปากอูน หมู่ที่ 8

3. แนวทางส่งเสริมและพัฒนาจัดบริการสาธารณะตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม หมายถึง กระบวนการในการเปลี่ยนแปลงสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทุกด้าน ด้วยวิธีการพัฒนาที่สมดุลใช้วิธีการบริหารที่เหมาะสมเพื่อให้เทศบาลตำบลศรีสงคราม ก้าวหน้าและประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้ซึ่งได้จากการเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 ท่าน